

COLUMN SAMEN BESLISSEN #HOEDAN?

Met veel energie zijn we vorige maand in de zorg de campagne over samen beslissen gestart. Met een duidelijke campagneboodschap: zorgverlener en patiënt hebben elkaar nodig. Want door in een goed gesprek samen te beslissen is er meer tevredenheid en therapietrouw, minder twijfel en spijt. De campagne – hoewel vooral op het grote publiek gericht – is ook op ons gericht. Uit onderzoek blijkt dat 46 procent van de zorgverleners zegt dat zij met de patiënt samen de beslissing nemen. 37 procent van de patiëntenervaart dit ook zo. We hebben dus te maken met een verschil in beleving. Daar waar de dokter denkt dat er samen wordt beslist, wordt dat niet altijd zo ervaren. Dit zette mij aan het denken. Beslis ik écht samen? Ga ik elk gesprek met een nieuwe patiënt open in? Informeer ik naar de situatie en wensen van de patiënt. Of doe ik onbewust aannames over iemands situatie? Kan ik met een andere houding een verschil maken? Ik denk het wel.

Laten we deze campagne vooral aangrijpen om bij onszelf na te gaan: Hoe doe ik dat met mijn patiënt? Grijp de campagne aan om met elkaar het gesprek in vakgroep of afdelingsoverleg aan te gaan over hoe we dit doen en of daar nog stappen in te nemen zijn. En laten we de belemmeringen die samen beslissen in de weg staan bij de kop pakken en met elkaar bespreken. Hoe ga je bijvoorbeeld met je tijd om en met je inflexibele poliplanning? In sommige ziekenhuizen hebben ze de consulttijd losgelaten, maar het gros moet het in de tien minuten doen. Hoe ga je om met de door google geïnformeerde patiënt die je het hemd van het lijf vraagt? Hetzelfde onderzoek van Kantar, dat ik net aanhaalde, laat zien dat één op de zeven zorgverleners een voorselectie maakt van de behandelopties. Als je dat doet voordat je weet wat voor die ene patiënt belangrijk is in zijn leven, dan selecteer je dus enkel en alleen op de medische informatie. Echt samen beslissen gaat verder. De wensen en persoonlijke situatie van de patiënt wegen net zo zwaar als de medische afweging. Die twee bij elkaar zorgen voor een evenwichtig besluit dat je samen neemt. Dat voegt voor de patiënt echte waarde toe in zijn of haar bestaan.

En daar kun jij als dokter iets aan doen. Door vragen te stellen, te luisteren, alle informatie op een begrijpelijke manier te geven en de patiënt bedenktijd te gunnen. We hebben het tenslotte ook allemaal beloofd bij het afleggen van de eed.

Peter Paul van Benthem

Voorzitter Federatie Medisch Specialisten

